

Poveste de dragoste

Mirimirela

Privesc cum se retrage marea de pe plajă
Și amintiri se deapănă ca într-o vrajă
E cerul o imensă peruzeă
Sau parcă haina ta de catifea

Iar soarele, ca o gutuie coaptă
Răstoarnă-n ochii mei castelul de nisip
Pe care mi-l clădeai odată
Și ca un paj, mă așteptai în poartă.

Ca o domniță în mătăsurii, alergam
De gâtul tău mă agățam cu dor
Soarele tot, în mine cobora
Când îmi șopteai "hai, lasă-mă să mor"...

Și mă-mbrăcai în sărutări fierbinți...
Nici nu băgam de seamă că se însera.
Focul din noi topindu-se, pe cer se așternea
Și adormeam înlănțuiti, cumiți

Iar dimineața ne trezea
Eu - pescăruș în zbor
Tu - plaja, cerul, marea mea.